ANCHETA NOASTRĂ: Să privim spre banca rezervelor

Ultimii ani au marcat o substanțială creștere a preocupărilor pentru ridicarea nivelului atletismului nostru. In acest efort colectiv au fost angrenați mii de pasionați ai „sportului sporturilor“ de pe tot întinsul țării.

In această direcție, un accent deosebit a fost pus pe îmbunătățirea muncii cu juniorii. Tinerii atleți ca P. Astafei, Af. Savin, M. Calnicov, L. Kotllar, W. Sokol, Al. Spiridon, Maria Budan, Olga Borangic, Anca Gurău, Olimpia Cataramă etc. proaspeți seniori, sau încă juniori, au însoțit sau au înlocuit în lotul republican pe vechii atleți fruntași.

Trebuie subliniat însă faptul că față de preocuparea susținută pentru descoperirea și mai ales creșterea tinerelor talente, numărul atleților care fac „saltul“ de la lotul de juniori la cel de seniori este extrem de mic. Fără îndoială, este meritul lui Vamoș, Barabaș, Bizim, Popescu, S. Ioan, Mesaros, Lia Manoliu, Maria Diaconescu, Ana Sălăgean, al soților Grecescu etc. că se mențin de atîția ani în fruntea probelor ce le practică, dar problema privită din punct de vedere al cadrelor tinere care ar trebui să-i ajungă și chiar să-i întreacă ne oferă un tablou puțin îmbucurător.

In componența lotului republican de juniori, ca și a secțiilor de atletism din cadrul cluburilor și asociațiilor sportive, au existat de-a lungul anilor mulți juniori talentați care — în mod firesc — ar fi trebuit să umple goluri, atît de evidente, la majoritatea probelor.

De ce nu au justificat acești tineri încrederea pusă în ei? In rîndurile de mai jos mă voi ocupa de una din cauzele acestui „fenomen“ nedorit și anume la situația dificilă a atletului aflat la terminarea junioratului, deci în plin elan pe drumul atingerii valorii sportive maxime.

Să prezentăm pe scurt cîteva aspecte ale acestei situații.

Majoritatea atleților, încă înainte de terminarea junioratului, intră în facultăți. Cu toată preocuparea pentru îmbunătățirea activității atletice în învățămîntul superior, totuși tînărul nu mai găsește sprijinul și îndrumarea atentă a antrenorului „de acasă“ (cu excepția I.C.F.), care l-a călăuzit de la primii pași pînă eventual la lotul de juniori. In afară de aceasta el trebuie să facă față și unui alt volum de muncă, unei alte activități...

In altă ordine de idei; șansa unui proaspăt senior de a se clasa pe un loc fruntaș în orice concurs, dar mai ales în cele de talie republicană, este minimă. Valoarea seniorilor mai vechi este, în general, mai bună ca a lui. In plus, vechile condiții de concurs, ca materialele mai ușoare pentru aruncători, gardurile mai joase etc. încetează brusc să mai existe!

Atletul categoriei tineret neavînd în general o valoare care să-i dea dreptul să fie selecționat și în lotul de seniori, după ce a gustat cîțiva ani fericirea de a fi „junior de lot“, rupe orice relații cu acest „magnet“ — lotul R.P.R. — care, pe lîngă că oferă excelente condiții de pregătire, constituie un stimulent major pentru orice tînăr.

Deci, la competițiile juniorilor nu mai are drept de participare, cele de tineret sînt ca și inexistente, iar la cele ale seniorilor are prea puține șanse să se claseze bine.

Excepțiile, bineînțeles, nu schimbă situația.

Care este atunci mobilul pregătirii acestor atleți? Să se pregătească cîțiva ani fără a concura, pentru a deveni atleți mari? Un trist răspuns la această întrebare îl constituie situația de fapt, la nivelul acestei categorii mai mult... teoretice.

Din păcate această situație orientează greșit munca antrenorilor noștri. Ei îi neglijează pe cei care au terminat junioratul tocmai atunci cînd aceștia, datorită situației descrise, au mai mare nevoie de sprijinul lor. Mereu în goană după alți „sportivi de perspectivă“, fascinați de performanțele „bombă“ ale copiilor de 10—14 ani, ei îi uită tocmai pe aceia care ar trebui să le ofere azi un final concret al activității desfășurate timp de mai mulți ani. Reînceperea la nesfîrșit a lucrului „de perspectivă“, concomitent cu neglijarea sportivilor care au atins, de acum, o oarecare valoare atletică, consituie o mare greșeală care îi îndepărtează cu mult de obiectivele lor propuse.

In aceste condiții pentru mulți atleți terminarea junioratului este sinonimă cu terminarea... atletismului!

Voi ilustra această realitate prin cîteva exemple legate de probleme de sărituri în lungime și triplusalt, probe de care m-am ocupat în ultimii ani, în cadrul lotului republican de juniori.

Astfel, la lungime fete-junioare, în 1957 primele 20 de săritoare aveau rezultate cuprinse între 5,39 m și 4,85 m. Dintre aceste săritoare doar una, actuala recordmană Viorica Belmega, mai practică și astăzi această probă!

In 1960 primele 20 de junioare au realizat performanțe promițătoare, între 5,62 m și 5,01 m. Dintre acestea 17 nu mai practică proba; una sare la un nivel mediu, și doar Gabriela Rădulescu și Florica Davidovici mai fac parte din lotul de juniori.

La lungime băieți, în 1958 primii 20 de juniori au realizat performanțe între 7,09 m și 6,32 m. Dintre ei doar doi mai activează.

In 1959 primele 20 de locuri erau marcate între performanțele 7,01 și 6.30. Astăzi, 18 dintre realizatorii acestor performanțe nu mai sar în lungime iar unul are o valoare medie. Singur M. Calnicov — actualul recordman de juniori și de seniori — a confirmat încrederea acordată. (In acel an el ocupa doar locul 4 pe lista celor mai buni juniori).

In fine, la triplu, pe tabelul celor mai buni juniori ai anului 1960, primii 20 erau cuprinși între 14,19 m și 13,05 m. Dintre ei doar doi mai practică această probă, dar și ei la un nivel modest.

Se desprinde clar că, în atletism, procentul de „rebuturi“ este deasupra celei mai îngăduitoare limite. Și nu trebuie să uităm că la probele de mai sus situația generală nici nu e chiar atît de rea. Nu este greu de ghicit însă cum stau atunci lucrurile la greutate, disc, ciocan, 200 m, 110 m.g. etc.

Se impun neapărat măsuri care să curme această situație. Și după părerea mea începutul trebuie făcut cu activitatea atletică a sportivilor din categoria tineret, activitate care trebuie în sfîrșit organizată.

Trebuie elaborate măsuri care să asigure continuitatea activității atletice de performanță, în bune condiții, în facultăți.

Este absolut necesară prinderea în calendarul atletic a:

— competițiilor pentru tineret pe plan regional

— a unui campionat sau concurs republican.

Se impune, de asemenea, formarea unui lot republican de tineret, care să cuprindă pe cei mai dotați atleți din această categorie, care nu sînt încă de valoarea lotului de seniori.

F.R.A. va trebui să urmărească pe viitor îndeaproape drumul atleților de interes republican, de la nivelul lotului de juniori, pînă la atingerea marilor performanțe. In acest sens antrenorii responsabili de probă pot și trebuie să-și aducă un prețios aport.

Va trebui, în general, schimbată optica antrenorilor noștri, privind importanța lucrului cu tineretul, toate acestea aducîndu-și fără îndoială contribuția la rezolvarea problemei pe care o dezbatem: banca sportivilor să fie mereu plină cu sportivi de valoare.

ION VINTILĂ
antrenor

ATLETISM

Pregătiri pentru concursuri

Clubul sportiv Voința București a organizat recent la Sinaia o tabără de pregătire pentru atleții juniori aflați în vacanță școlară.

Cu acest prilej, antrenorii **Laura Steriade** și **Christache Barta** au programat mai multe ședințe de pregătire în aer liber. Întregul grup de atleți a participat, de asemenea, la mai multe excursii și la diferite manifestări culturale și artistice la Casa de cultură din localitate.

Iată în fotografia noastră o imagine de la unul din antrenamentele organizate pe aleile înzăpezite ale parcului din Sinaia.

Foto-text: **Aurel Crișan**

● In vederea începerii activității competiționale din Capitală, toți arbitrii bucureșteni sînt convocați la o ședință de lucru, mîine la ora 19, în sala din str. N. Filipescu 21-23.

BOX

După încheierea campionatului pe echipe

● STEAUA, C.S.O. CRAIOVA și DINAMO BUCUREȘTI – CELE MAI BUNE FORMAȚII ● PARTICIPARE NUMEROASĂ DAR CALITATEA A LĂSAT DE DORIT. ● ATENȚIE LA EDIȚIA VIITOARE A CAMPIONATULUI

O dată cu întîlnirea finală dintre echipele Steaua București și C.S.O. Craiova, campionatul republican pe echipe s-a încheiat. Din întrecerea celor 20 de formații a triumfat echipa mai bine pregătită fizic, care dispune de un lot mai numeros de boxeri și care în întîlniri „cheie“ știe să lupte cu mai multă tenacitate. Această formație a fost Steaua București. De asemenea, merită evidențieri C.S.O. Craiova și Dinamo București care, alături de Steaua, au dovedit că sînt cele mai bune formații din țară.

Craioveanul Florea Pătrașcu (dreapta) a cîștigat detașat întîlnirea cu Emil Cișmaș (Steaua) dovedind o dată în plus că poate fi socotit printre cei mai buni dintre „semiușorii“ noștri

Foto: V. Bageac

Campionatul pe echipe poate fi socotit, după cel individual, cea mai importantă competiție internă a boxului nostru. Aceasta pentru că el angrenează în pregătire continuă numeroși boxeri de categoria I, a II-a și a III-a, precum și juniori talentați. Așa s-a întîmplat și în ultima ediție. Douăzeci de formații din diferite colțuri ale țării s-au înscris și au participat în competiție. Intîlnirile din „serii“ au evidențiat o seamă de tineri cu certe calități ca Gruiescu (Bocșa Romînă), I. Vișinescu, St. Mihai, Gh. Preda (C.-Lung Muscel), Marin Anghel, Petre Anghel (Progresul București), N. Băleanu (C.S.O. Galați) ș.a. Totodată, s-a observat din partea cluburilor și asociațiilor sportive, care au secții de box, o mai mare preocupare de a-și forma echipe corespunzătoare, același lucru putîndu-se spune și despre antrenori.

Dar, cu toate laturile sale bune, campionatul încheiat recent a avut destul de multe lipsuri, atît de natură organizatorică, cît și competițională. De unele din acestea ne vom ocupa acum. In primul rînd, în partea întîi a competiției, angrenarea celor 20 de formații în întrecere nu a fost făcută după cele mai juste criterii. Divizarea echipelor în 5 serii s-a făcut în mod mecanic, netinîndu-se seama de valoarea acestora. Așa se face că, în seria a doua, de exemplu, puternica formație Steaua a avut ca adversare echipele C.S.O. Timișoara, Constructorul Hunedoara și C.S.O. Baia Mare, cu mult mai slabe din toate punctele de vedere. Acest lucru a constituit un impediment pentru unele formații din provincie care, în alte condiții (repartizate în „serii“ mai echilibrate) ar fi putut, desigur, să aibă comportări mai bune.

„Improvizațiile“ au făcut, pe de altă parte, un deserviciu întrecerilor campionatului. O bună parte din echipele angrenate în întrecere, în lipsă de boxeri pe care se putea conta, au recurs la pugiliști nepregătiți, numai în dorința de a nu fi „descoperite“ la unele categorii de greutate. Alte echipe, ca de pildă Crișul Oradea, Muscelul, Farul, bazîndu-se pe loturi puțin numeroase, n-au avut măcar cu ce să-și completeze garniturile, prezentîndu-se la cîntarul boxerilor cu 8 sau 9 pugiliști!

Ediția de anul trecut a campionatului a fost și din punct de vedere al nivelului tehnic sub așteptări. Nu este pentru nimeni un secret că, mai cu seamă în „serii“, întrecerile nu au satisfăcut, unii dintre boxeri punînd mai mult accentul pe „bătaie“, în dauna tehnicii. Antrenorii n-au înțeles menirea campionatului și au privit totul prin prisma intereselor de club sau asociații: ocuparea cu orice preț a unui loc cît mai bun în întrecere. Abia în turneul final, cînd forțele echipelor s-au echilibrat și cînd exigențele arbitrilor au fost mai mari, boxerii au început să acorde mai multă atenție tehnicii. S-a văzut deci, că mulți dintre pugiliștii noștri, chiar și cei fără „nume sonore“ pot practica un box mai aproape de cerințele actuale. Noi considerăm că, cu toate avertismentele date antrenorilor și boxerilor care continuă să fie tributari boxului în forță, federația de specialitate a manifestat multă îngăduință față de cei care au subestimat îndrumările date. Campionatul a angrenat *echipe de cluburi și asociații unde munca de instruire și antrenament trebuie să se facă în cele mai bune condițiuni.* Spunem aceasta pentru a nu știm cîta oară în speranța că pînă la urmă antrenorii echipelor vor înțelege și vor aprecia la justa valoare rolul lor în pregătirea *completă* a tinerilor boxeri. Pentru că, din felul cum s-au prezentat unele formații în campionat (Crișul, Constructorul Hunedoara, C.S.M.S. Iași, Rapid), reiese că antrenorii acestor echipe n-au înțeles îndemnurile forului de specialitate de a da curs liber boxului tehnic, bazat pe atacuri și pe lovituri de ripostă corecte, pe o apărare bine pusă la punct.

Desigur că toate aceste defecțiuni, ca și altele care au existat, dar de care nu ne-am ocupat, vor constitui subiectul unor largi discuții în rîndul antrenorilor și tehnicienilor noștri, și că la ediția din acest an a întrecerilor pe echipe vom avea prilejul să consemnăm aspecte mult mai îmbucurătoare.

R. CALARAȘANU

Drumul spre măiestria sportivă trece prin bibliotecă

In ultimii ani, documentarea, în toate domeniile științei și tehnicii, a înregistrat mari progrese în țara noastră. Ea a devenit o necesitate a oamenilor de știință și cultură, o condiție prealabilă pentru munca de cercetare și creație. Azi nu mai poate fi concepută nici o lucrare, în nici un domeniu, fără ca autorul ei să se fi documentat, în prealabil, pentru a se pune la curent cu tot ce s-a făcut în domeniul respectiv pînă atunci.

Mișcarea sportivă a ținut și ea seama de acest avînt al științei și tehnicii, puse în slujba construirii socialismului în țara noastră. Astfel, de curînd a fost amenajată la UCFS o frumoasă și modernă sală de lectură, ale cărei rafturi sînt pline de lucrări de specialitate din toate domeniile sportului, din țară și străinătate. Pentru a fi mai accesibile, multe din aceste lucrări au fost traduse și așteaptă să fie studiate de către cei interesați.

Pînă aci totul este bine. Să vedem însă în ce măsură este exploatat acest bun de preț și cine sînt cei care frecventează biblioteca. Unii profesori de la I.C.F., cîțiva studenți, ziariști, activiști ai UCFS și... Știu, așteptați să amintim și de antrenorii noștri de la diferite ramuri de sport și mai ales de cei de la fotbal. Insă numărul acestora este cu totul redus, deși există o nevoie acută ca aceștia să se pună la curent cu ultimele noutăți ale tehnicii moderne ale sporturilor respective. Unii poate ar crede că materialele existente nu prezintă interes pentru cei în cauză. Credem însă că din cele cca 200 de titluri de publicații periodice care sosesc la documentare, în afară de cărți, cel puțin 50% conțin materiale ce se cer a fi studiate. Voi enumera numai cîteva din ele: Lehkaia atletika — U.R.S.S., Lekka atletyka — R.P.P., Radsport Woche — R.D.G., Schwimmsport — R.D.G., Fizkultura i sport — U.R.S.S., Sport es tudomany — R.P.U., Teoria i praktika fiziceskoi kulturî — U.R.S.S. și reviste cu același caracter din R.S.C., R.P.P., R.P.B., R.D.G., Education physique et sport — Franța, revistele tehnice de fotbal din U.R.S.S., R.S.C., R.P.P., R.P.U., R.D.G., Franța, R.F.G. și Italia, pline de articole tehnice interesante.

Nu știm cum se face, dar revenim mereu la fotbal. Poate este de vină Turneul U.E.F.A., pe care l-am retrăit citind presa străină și comentariile ei favorabile la adresa echipei noastre de juniori, poate regretul că, ajunși în echipele de seniori, numele acestor tineri talentați se pierd. Ne punem deci întrebarea firească: acest lucru nu ar putea fi împiedicat dacă antrenorii noștri ar fi mereu la curent cu cele mai noi metode de pregătire din lume, avînd, cum se spune „ochii deschiși“ asupra a tot ce se întîmplă în jurul lor. Acest lucru însă nu se poate realiza decît cu ajutorul documentării, pentru care au fost create toate condițiile optime.

In noul an dorim ca tot mai mulți antrenori, specialiști sportivi și activiști ai UCFS să viziteze biblioteca și să folosească interesantele lucrări care se găsesc la dispoziția tuturor.

LUDMILA CATANĂ